

109 radio postaj od Columbia Broadcasting družbe bo oddajalo program Kulturnega vrta 15. maja

Kakor je Jugoslovanski kulturni vrt zgodovinskega značaja za nas ameriške Slovence in Jugoslovane sploh, prav tako bo zgodovinska tudi otvoritev našega Kulturnega vrta. Otvoritev se bo praznovala tekom dveh dni, dne 14. in 15. maja.

Dr. James Mally, vodja nedeljskega slovenskega radio programa, je izposloval na WGAR radio postaji nekaj izrednega. Omenjena postaja je v zvezi s Columbia Broadcasting Co., ki ima 109 radio postaj po Zedinjenih državah. Obenem pa ima tudi dobre zveze z Evropo.

Columbia Broadcasting je na posredovanje dr. Mallya obljubila nam Slovincem dati dne 15. maja svoje omrežje na razpolago. To je, slavnost Jugoslovanskega kulturnega vrta se bo oddajala po vsej Ameriki, da bo lahko sleherni slišal, kaj se godi. In še več. Columbia Broadcasting Co. bo naredila zvezo tudi s staro domovino, z Ljubljano, Zagrebom in Belgradom, da bo našemu častnemu gostu dr. Juriju Adlešiču, ljubljanskemu županu, moč govoriti svojim ljudem v domovini potom radia iz Clevelanda.

Kaj enakega dosedaj še nismo imeli, torej lahko rečemo, da bo otvoritev Jugoslovanskega kulturnega vrta zgodovinskega pomena, saj bodo naši bratje in sestre v domovini deležni našega narodnega praznovanja, in ne bodo z nami samo s srci in z dušo, pač pa nas bodo lahko tudi slišali govoriti iz daljne Amerike.

Od naše strani moramo biti hvaležni Columbia Broadcasting Co., ki nam je storila tako ogromno uslugo. Ako bi hoteli, oziroma če bi mogli, plačati za to, bi nas veljalo najmanj \$15,000 za omenjeno omrežje, toda naš narod je dobil to darilo od omenjene družbe v priznanju za našo delavnost in marljivost ter lojalnost napram Zedinjenim državam.

Omenjeni program nam bo gotovo v čast, tako tukaj v Ameriki kot v stari domovini. Orkester bo prve vrste, najfinejši, kar jih premore družba. Enako tudi govori. V teku so sedaj pogajanja, da bo potem tega omrežja pozdravili vse Jugoslovane predsednik Roosevelt, podpredsednik Garner, jugoslovanski poslanik v Washingtonu in naš častni gost, ljubljanski župan dr. Juro Adlešič.

Vam ne bo potreba, da ste doma, da slišate ta radio program. Oni, ki se boste zbirali za parado boste lahko poslušali program na St. Clair Ave., kjer se nastavi pred S. N. Domom ogromen zvočnik, tako da bo sleherni lahko slišal, kaj se godi in govori na slovenskem radio programu v nedeljo ob 1. uri do pol dveh. Za ta zvočnik bo treba pa nekaj plačati, in Mr. A. Grdina, predsednik Jugoslovanskega kulturnega vrta, bo tozadevno nekatere rojake poprosil za darove. Upamo, da se bo sleherni odzval, kdor more.

O posameznih točkah programa napišemo enkrat te dni, ko bo program urejen. Za danes rečemo še, da čas urno poteka naprej in potrebno je, da se pripravimo. Pazite na "Ameriško Domovino" od dneva do dneva, ko bomo prinašali vsa potrebna navodila, programe in vabila, da bo naša največja narodna slavnost, kar smo jih še kdaj doživeli tekom našega bivanja v Ameriki, v resnici častno potekla za nas, da bomo dostojno predstavljeni ameriški javnosti in se bomo s ponosom spominjali na velike dneve!

Pobiranje oglasov

V septembru mesecu se vrši konvencija Slovenske Dobrodelne Zveze, ki bo letos izredno zanimiva in važna. Pripravljalni odbor za konvencijske prireditve bo izdal ob tej priliki lično spominsko knjigo, v kateri bodo tudi oglašili naših slovenskih trgovcev. Mi prosimo naše trgovce, da prispevajo po svoji moči, da se oglasov čimveč nabere. V St. Clair okrožju pobira oglašje Mr. Frank Virant, za Newburg je zastopnik Mr. Jakob Resnik, za Collinwood in okolico pa Mrs. Mary Bradač in Mrs. Genovefa Supan. Prosimo naše ljudi, da jim gredo na roke.

Združeni zbori!

Pozivlje se vse zastopnike in zastopnice združenih mladinskih pevskih zborov, da se gotovo udeležijo važne seje nočej 26. aprila ob 7:30 v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Na redu so številne važne zadeve in vaša navzočnost je potrebna. — Tajnica.

30 letnica zakona

Naša zvesta naročnika, Mr. Joe in Mrs. Mary Vidmar 6312 Carl Ave. obhajata v sredo 27. aprila 30 letnico srečnega zakonskega življenja. Njiju pridni otroci, sinovi in hčere jima želi, da bi zdrava dočakala 50 letnico ali zlato poroko, k čemer se pridružujemo tudi mi. Živela Mr. in Mrs. Vidmar!

Čehi za svobodo

Msgr. Oldrich Zlamal, poznani katoliški češki župnik v Clevelandu, je izdal večeraj oklic na vse katoliške in nekatoliške Čeha, da se zberejo v petek večer v češkem narodnem domu na Broadway in 49. cesti, kjer se bodo pripravili načrti za ohranitev češke svobode in neodvisnosti. Seja bo odprta za vse, je izjavil Msgr. Zlamal. Zedinili so se češki socialisti in pristaši drugih strank tozadevno, da bodo skupno delovali proti pritisku od strani nacijske Nemčije, ki ogroža češko samostojnost.

Visoka glava

Zvezna vlada bo tirjala od Horace Russella, ki je bil generalni odvetnik vladnega urada za gradnjo hiš, in ki je resigniral, da plača \$280.00, kar bi moral plačati v znakmah, ko je pisal privatna pisma prijateljem in pisma pošiljal v vladnih kuvertah, ki so prosta poštne.

Poravnani štrajk

800 uslužbenecv cestne železnice v Columbusu, Ohio, ki so začeli s štrajkom pred enim tednom, se je večeraj vrnilo na delo. Delavci so dobili za tri cente izboljšano plačo na uro.

Pisma

Pisma imajo pri nas Sophie Brožič in John Nahtigal.

Nemci na Češkem so podali svoje zahteve

Carlsbad, Češka, 25. aprila. Konrad Henlein, vodja nemških nacijskih v Čehoslovake, je večeraj zahteval od čehoslovaške vlade popolno neodvisnost za sudetske Nemce in je obenem posvaril čehoslovaško vladu, da naj se boji posledic, ako se vlada ne poda. Henlein se je pravkar vrnil iz Berlina, kjer se je posvetoval s Hitlerjem. Od čehoslovaške vlade sedaj zahteva osem točk, ki znajo povzročiti, ako jih sprejme čehoslovaška vlada, da postanejo Nemci na Češkem absolutno samostojni. Henlein je ostro obsodil prijateljske pogodbe, katere je čehoslovaška naredila z Rusijo in Francijo. Rekel je, da bo čehoslovaška republika prisiljena napraviti prijateljsko pogodbo z Nemčijo, ki je njena "naravna" prijateljica, ali pa čehoslovaške kmalu več ne bo na mapi. Čehoslovaška vlada dosedaj še ni odgovorila na zahteve nemških nacijskih v Čehkem.

Kitajci na umiku v dveh provincah

Šangaj, 25. aprila. Japonske vojaške oblasti danes poročajo, da so Kitajci na popolnem umiku v Kiangsi provinci. To je omogočilo, da so se Japonci približali važni Lunghai železnici, za katero se borijo že tri mesece. To je zadnji cilj japonske armade na Kitajskem. Kitajci so se ustavili pri Pshienju, kakih osem milj od železnice, kjer bo morala priti do odločilnega boja. Tudi v Šantung provinci, kjer so se doslej Kitajci najbolj trdno držali, so bili slednji večeraj prisiljeni k umikanju. Pozna se, da so Japonci dobili novo armado na Kitajsko, ki zadnje dneve stalno, dasi počasi, napreduje. Japonski zrakoplovi so večeraj bombardirali Canton pristanišče. Nad sto Kitajcev je bilo pri tem ubitih.

Stari avtomobili

The Cleveland Safety council namerava prihodnjo soboto zanetiti ogromen požar v Clevelandu, ko bodo zažgali kakih dvesto starih avtomobilov, da s tem pokažejo, kakšno nevarnost tvorijo te stare "škatle" za promet v mestu. Za pogorišče so si izbrali prostor v Cuyahoga dolini, takoj severno od Clark Ave. mosta. Dokazano je, da povzročajo največ nesreč in smrtnih slučajev na cesti stari avtomobili, ki imajo izrabljeno in deloma nevarno masinerijo. Avtomobile, ki jih bodo zažgali, so darovali prodajalci starih avtomobilov, in če se hočete vi rešiti mogoče vaše stare škatle, lahko to storite, če stopite v zvezo s tem ali drugim avtomobilskim prodajalcem. Pričakuje se do 200,000 ljudi v soboto na pogorišču. Pričakovati je, da jih bodo zažgali okoli 4:45 popoldne v soboto. Načelnik odbora za uničevanje starih avtomobilov je sodnik Lee Skeel, podnačelnik pa prometni inšpektor Mr. Donahue.

Glasujejo o prohibiciji

Prebivalci TT in UN preclinkov v Shaker Heights danes glasujejo, če smejo biti še nadalje gostilne v njih okolišju ali ne. Vsak preclink lahko za sebe odloči o tem vprašanju.

Nov državljan

Iz Canon City, Colo., se nam poroča, da je tam postal ameriški državljan Mr. Valentin Šuštaršič. Iskrene čestitke!

Španski lojalisti so na novnem umikanju

Hendaye, Francija, 25. aprila. Nacionalisti so začeli zadnje dneve z ofenzivo v Teruel okraju, ki je najbolj utrjena postojanka španske armade. Od tod vodijo pota v Madrid in Valencijo. V hribe je poslal nacionalistični general Varela konjenico, da očisti okolico od lojalističnih preostankov armade. Zajehtih je bilo tudi kakih 15,000 lojalistov, ki se niso mogli pravčasno umakniti. Bolj dalje proti jugu so nacionalisti večeraj zasedli tri važna pota in sicer v bližini važnega mesta Castellon, ki odpira pot proti Valenciji.

Irška država je dobila protestanta za predsednika

Dublin, 25. aprila. Med ministrskim predsednikom Eamon de Valera in med njegovim največjim nasprotnikom William Cosgrave je prišlo do sporazuma glede predsednika Irške svobodne države. Oba sta izbrala 78 let starega profesorja Douglas Hyde, ki je protestant in ki bo vladal v čisto katoliški Irski. Dasi irska ustava zahteva, da je predsednik izbran od naroda, pa sta se oboje, de Valera in Cosgrave ustrašila političnih bojev v tem času in sta se zaenkrat zedinila, dasi sta si sicer največje nasprotnika. DeValera je vodja irske večine, Cosgrave pa manjšine. Stranka Cosgrave-a bo sedaj pristopila k vladi in Irska se zna pomiriti.

Za podporo delavcem

Državni blaginik Clarence Knisley nam pošilja izkaz državne blaginje, iz katere se plačuje podpora onim delavcem, ki so se ponesrečili pri delu ali pa smrtnina. Dne 31. marca, letos, je bilo v tej blaginji \$54,142,619.30, ali višja svota kot sploh kdaj v obstoju tega državnega urada. Prejemki v ta fond so letos do 31. marca znašali \$2,501,298.61, izdatkov je pa bilo \$1,499,967.63. Vsega skupaj je država Ohio plačala tekom zadnjih 10 let nič manj kot \$150,000,000 podpore onim delavcem, ki so se pri delu ponesrečili. V ta sklad delavci ne plačujejo ničesar, pač pa samo delodajalci. Delavci, poškodovani pri delu, dobivajo za časa nezmožnosti za delo dve tretini svoje plače, in v slučaju smrti delavca dobi soproga ali oseba, ki je skrbela za dotičnega \$6500.00 smrtnine.

Smrtna kosa

V nedeljo večer je po dolgi bolezni preminula v mestni bolnišnici Terezija Copp, rojena Glavan, stara 44 let, stanujoča na 1449 E. 57th St. Tu zapuščala žalujočega soproga Josepha in dva otroka, Williama in Dorothy in več sorodnikov. Pokojna je bila rojena na Igu pri Ljubljani, kjer zapuščala brata Franka Glavan in druge sorodnike. Pogreb se vrši v sredo jutraj iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. Preostali družini naše iskreno sožalje. Bodi ranjki ohranjen blag spomin!

V bolnišnico

V St. Alexis bolnišnico je bila odpeljana večeraj popoldne 16-letna Mildred Strumbly, hčerka Mr. in Mrs. Frank Strumbly iz Bishop Rd. Upamo, da se ji ljubo zdravje kmalu zopet vrne.

Boljševiki aretirali osem ruskih škofov

Moskva, 25. aprila. Na velikončno nedeljo je bilo v tem mestu aretiranih osem višjih pravoslavnihih dostojanstvenikov. Sovjetske oblasti jim predbacivajo, da so se zarotili, da ovržejo komunizem in vpeljejo fašizem v Rusiji. Resnica pa je, da so bile sovjetske oblasti silno togtne, ker so videle na velikonočno nedeljo, katero v Rusiji praznujejo en teden pozneje, kot po ostalem svetu, nepregledne množice naroda zahajati v cerkev. Svoječasno je bilo v Moskvi 430 cerkva, toda danes jih je samo 20, in te cerkve so bile za veliko noč tako prenapolnjene ves dan, da so morali ljudje čakati cele ure, predno so prišli na vrsto. V mestu je padel dež, kar pa ni motilo vernikov, da ne bi prihajali v cerkev. Vlada je storila vse, da pripravi ljudi in jih odvrne od cerkve. Zastoj so bila odprta gledališča, kjer so se kazale filmske slike, in gledališča, kjer so predstavljali igre, toda dočim so ostala gledališča skoro prazna, so bile cerkve prenapolnjene. Sovjetska vlada je okoli velike noči začela s silno brezbožno propagando, ki pa očitno ni imela uspeha.

Vlada bi morala prevzeti železnice

Washington, 25. aprila. — Ameriške železnice ne bodo prej mogle poslovati na zdrav podlagi, dokler vlada ne bo prevzela železnic v svojo last in jih vodila, se je izjavil danes George Harrison, načelnik Railway Labor Executive Association. Osebo pa je prištavljal, da bi raje videl, da ostanejo železnice v privatni lasti, ker se sleherni boji vladne kontrole, pod katero zgubi človek svojo osebno svobodo, kot n. pr. ob času štrajka in pogajanj. Senator Wheeler se je izjavil večeraj, da bo deloval, da kongres posodi železnicam do \$300,000,000, pod pogojem, da železnice naročijo nov material in s tem pomagajo odpraviti brezposelnost. Nadalje si bo prizadeval, da dobi kakih 150,000 železniških delavcev, ki so bili odslovljeni od lanskega oktobra, zopet delo na ta način, da se pri železnicah ustvarijo WPA dela.

Kakšno meso?

Kongresman Shafer, republikanec, je obdolžil vojnega tajnika, pod katerega nadzorstvom so gozdna taborišča, da uživajo fantje v teh taboriščih meso importirano iz Južne Amerike. Vojni tajnik Woodrig je to odločno zanikal in predložil plačane račune ameriških tvrdk v dokaz. Kar imajo importiranega v gozdnih taboriščih je samo kava, cimet, čaj, cocoa in enake stvari, ki se ne pridelujejo v Zd. državah.

Naznanilo

Skupna društva fare sv. Vida imajo redno in važno sejo v sredo 27. aprila. Seja se prične 15 minut pozneje kot običajno radi 40-urne pobožnosti. Vsi zastopniki in zastopnice ste prošeni da se udeležite seje, ker bo treba vse potrebno pripraviti za bazar, ki se vrši 28., 29. in 30. maja na cerkvenem prostoru na Norwood Rd. in Glass Ave. Vljudno vabi — odbor.

* Albanski kralj Zog je najel ogrsko cigansko godbo za svoje poročne slavnosti.

Notranji boj v anglikanski cerkvi zna povzročiti povratek protestantov k Rimu

London, 25. aprila. Stoletja mu kralju, ki je vrhovni cerkveni star prepri v anglikanski cerkvi se je razširil večeraj radi anglikanskih katoličanov, ki so po srcu katoličani, a uradno protestanti.

Anglo-katoličani so izdali manifest, v katerem kritizirajo protestantovske škofo in jih obdolžujejo, da so zaporedoma prelomili cerkvene principe vere, reda in morale.

Anglikanska cerkev je uradna cerkev Anglije, protestantovska po značaju, ker tako zahteva običaj vse od kralja Henrika VIII, toda po mišljenju so anglikanski protestanti bolj naklonjeni katolicizmu kot angleške-

mu kralju, ki je vrhovni cerkveni glavar.

Toda na škodo prevladuje nekak spor med anglikanskimi katoličani samimi. In sicer, profesorji, učitelji in drugi inteligentni stanovi ne odobravajo taktike anglikansko-katoliškega koncila, dočim so katolicizmu naklonjeni srednji stanovi in delavci.

Ponovno se poudarja, da bodo Anglikanci začeli s pogajanjmi z Rimom. Le sila jih more od tega odvrti. Tekom lanskega leta je v Angliji prestopilo nič manj kot 49,000 protestantov h katoliški veri.

Vodja demokratske stranke Irđi, da vlada edinosť v stranki. Wall Street bi jo rad porušil

Washington, 25. aprila. Generalni poštni mojster James Farley, ki je načelnik demokratske stranke v Zd. državah, je večeraj povedal, da vlada popolen sporazum v stranki.

"Razpor si srčno želijo samo republikanci," je povedal Farley, "katerim je hudo, ker Wall Street ne more več gospodariti v Zedinjenih državah. Iz Wall Streeta prihaja vsa propaganda proti demokratski stranki.

"Mi se ne zmenimo za napade republikancev," je povedal Farley. "Kadar mi hočemo koga

vprašati za mnenje, se obrnemo na narod, dočim se republikanci ozirajo na magnate na Wall Streetu. Glavni stan vseh upornikov je na Wall Streetu.

"Zadnja leta smo vpeljali gotove reforme. Vsaka nova stvar je težavna, in tako smo tudi tukaj zadeli na ovire in gospodarske težave. Toda ko bodo te težave premagane, tedaj bo narod siguran za bodočnost, in premoženje bo bolj pravično razdeljeno, tako da ne bo eden imel vse, drugi pa stradal. To je cilj Rooseveltove administracije," je dejal Farley.

Kriza na Češkem

Praga, 25. aprila. Minister-ski predsednik čehoslovaške republike Milan Hodža je sklical izredno zasedanje čehoslovaškega kabineta, da obravnava o krizi, ki preti republikli od strani Nemcev. Nemci v čehoslovaški republikli zahtevajo absolutno neodvisnost od Češke. Splošno se pričakuje, da vlada republike ne bo mogla ugoditi zahtevam Nemcev, ne da bi razkosala republiko. Govori se, da Hitler komaj čaka, da pride v nemške dele Čehoslovaške, kakor je to nedavno storil z Avstrijo.

Smrtna kosa

Po kratki bolezni dveh dni je umrla Marija Kenik, rojena Pekol, stara 54 let. Pokojna je bila doma iz Vavte vasi, odkoder je prišla v Ameriko pred 30. leti. Bila je članica društva sv. Jožefa št. 146 KSKJ, društva Mir št. 10 S. D. Z., društva Zvon in društva Sv. Rešnjega Telesa. Poleg žalujočega soproga Johna zapuščala tudi sinove Johna, Franka in Josepha, hčere Mary Anderzak, Angelo Ogrich v New Yorku, Antonijo Kuhar, ki je tudi v New Yorku, sestro M. Agnetto, ki je dominikanka in živi v Chicagu. V starem kraju zapuščala dva brata in dve sestri. Pogreb ranjke se vrši iz hiše žalosti na 3515 E. 82nd St. v četrti jutraj ob 8:30 pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Bodi ranjki blagi mamiči miren počitek v ameriški zemlji. Preostali družini naše globoko sožalje!

Seja direktorija

V sredo ob 7:30 zvečer se vrši seja direktorija Slov. društvene-ga doma v Euclidu. Prosi se vse direktorje, društvene zastopnike in posameznike, da se gotovo udeležijo.

Fordova unija zahteva \$1,500 letno plačo

Detroit, 25. aprila. Fordova kompanijska unija se je zedinila, da bo zahtevala minimalno letno plačo v svoti \$1500.00. V tej uniji je približno 22,000 delavcev. Ako Ford privoli v to zahtevo, tedaj bo sleherni član te unije kupil nov Ford avtomobil tekom prihodnjih šestih mesecev. Delavci bi kupili avtomobile na mesečna odplačila, ki se odtegnejo od njih plače, obenem bi pa dobili avtomobile poceni na debelo. Ford ima že v rokah to zahtevo svojih uslužbenecv in pričakuje se odgovora v nekaj dnevih.

Pijance bi vozili v železnih kletkah po mestu

Woburn, Mass., 25. aprila. Župan tega mesta Kane je predlagal, da se v bodoče mestne pijance spravi v posebno železno gajbo, in da se jih toliko časa vozi po mestu v tej gajbi, v kateri so na ogled vsem ljudem, dokler se ne iztreznejo. Radi tega predloga mestnega župana je nastala med ljudmi velika debata, in končno se je sklenilo, da se razpišejo volitve, ki so se večeraj vršile. 2,456 oseb je glasovalo proti gajbi in le 1,876 za gajbo. Predlog je torej propadel. Sedaj se norčujejo v mestu, češ, da oni, ki so glasovali proti so vsi — pijanci in teh je večina v Woburnu.

Dar za Vrt

Za Kulturni vrt je daroval Mr. John Gabrenja \$5.00. Mr. Gabrenja je lastnik trgovine za popravljanje obuvala v hiši Mr. Anton Logarja na 924 E. 222nd St. Mr. Gabrenja je bil vedno naklonjen za vsako narodno stvar. Iskrena hvala — A. Grdina.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmašaleh: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 97, Tues., April 26, 1938

"Pretreslo ga je"

V časopisju smo čitali, da je Mr. Cordell Hull, ameriški državni tajnik, bil pretresen radi zadnjega bombardiranja mesta Barcelone in je s tem na žalost našlo smrt mnogo civilistov, ko so padale bombe iz zraka.

Nekaj novega v Washingtonu je, da je tam sploh koga kaj pretreslo. In pretresenje, ki ga je doživel Mr. Hull je vredno, da zasluži nekoliko več komentarja, kot ga je prineslo ameriško časopisje, o katerem se zdi, da je zavarovano proti vsakemu "potresu." Da bolje razumemo vso zadevo, se je treba vprašati: Kaj je pretreslo našega državnega tajnika Mr. Hulla?

Vzrok pretresenja Mr. Hulla ni moglo biti samo bombardiranje glavnega mesta španskih komunistov. Barcelona je ena najmočnejših vojaških postojank španske rdeče armade. Dasi pri njej naš državni tajnik Mr. Hull iz miroljubnih krajev v Tennessee dolini, pa se mora Mr. Hull zavedati, da je bombardiranje del modernega vojskovanja.

Ako Mr. Hullu bombardiranje ni po volji, tedaj bi moral nemudoma obvestiti ameriški mornariški in vojni oddelek, da nemudoma prenehata graditi bombne zrakoplove za ameriško armado in mornarico. Kajti bombni zrakoplovi nišo izdelani za potniške izlete ali pa za igrače.

In v svoji idealni ekstazi bi moral potem Mr. Hull poslati povelje vsem tujezemskim vladam, tudi Angliji, da nikakor ne smejo graditi bombnih zrakoplov, kajti iz teh zrakoplovov se pošiljajo bombe, ki bodo nekega dne bombardirale mirna mesta in vase, kjer ni vojaških utrd, toda bombe bodo vseeno deževale navzdol. Toda prepričani smo, da Mr. Hull ni tako pretresen, da bi šel tako daleč. Ako bi bil, tedaj bi ga še bolj pretresla pisma, ki bi jih dobil, če bi nastopil tako, kot je nastopil v slučaju Barcelone.

Pretresenje Mr. Hulla torej ne prihaja iz enostavnega dejstva, da je bilo mesto Barcelona bombardirano. Barcelona je ena zadnjih, najbolj utrjenih trdnjav rdeče Španske. V Barceloni je najmanj 180 vojaških objektov. V mestu je vse polno tovarov za izdelovanje orožja, skladišč za bombe, bajonete in drugo vojno opremo. V mestu so večji oddelki rdeče armade.

In iz Barcelone prihaja neprestano reka strupene propagande, katere namen je potvoriti ideale in uspehe armad pod poveljstvom generala Franca. Barcelona nikakor ni odprto mesto, ki ni v nobeni zvezi z vojno, pač pa je glavno mesto vse vojne propagande. To glavno mesto mora pasti. General, ki vodi vojno, in te vojne mi ne moremo preprečiti, bo na vsak način gledal, da bo uporabil vsa sredstva, da pride do gnezda, kjer se zbira armada nasprotnikov.

Mr. Hull je bil torej pretresen iz vzroka, ker je bilo pri bombardiranju Barcelone ubitih precej civilistov, moških, žensk in otrok. Mi zaeno žalujemo z Mr. Hullom, da se je kaj enakega zgodilo. Toda ubijanje in ranitev civilistov nikakor ni bil predmet, namen bombardiranja. Mr. Hull bi moral o tem znati, predno je protestiral. Mi se čudimo, da Mr. Hull kaj takega niti omenil ni.

Kar se nam čudno zdi je dejstvo, da je Mr. Hull toliko časa odlašal s svojim protestom. Tekom prvih dveh let španske civilne vojne so zrakoplovi lojalistov bili skoro neprestano na deo in od severa do juga poganjali iz bombnih zrakoplovov bombe, ki so pomorile in ranile tisoče civilistov, žensk in otrok. In Mr. Hull je bil tedaj ameriški državni tajnik. In zakaj tedaj ni Mr. Hulla pretreslo enako početje? Zakaj se ni javno izjavil, kako ga je pretreslo? Zakaj je čakal, da so začele bombe padati na močno utrjeno vojaško postojanko kot je Barcelona?

Mi bi radi oživeli in osvežili spomin Mr. Hulla in ostalih internacionalcev, ki so enako pretreseni. Do oktobra meseca 1936 ni imel general Franco nobene zrakoplovne flote. Rdeči lojalisti so bili mojstri v zraku. Mojstri so postali, ker so dobili iz sovjetske Rusije najboljše zrakoplove in pilote, ki so pridno ubijali civiliste, kot bomo citirali iz uradnih števil v prihodnjem članku.

Kaj pravite!

Pri neki podporni organizaciji se bo vršilo splošno glasovanje za povišanje asesmenta, ki je potreben, ako se hoče upeljati sistem, da bi se za člane, ki dosežejo starost 70 let, plačevalo asesment iz glavne blagajne. Nekdo je glede tega pripomnil, da s tem, da se plačuje asesment za stare člane iz skupne blagajne, se ne pomaga članom, ampak njih dedičem. Kar je nazadnje tudi res.

Nikjer na svetu se toliko ne pozdravlja kot v Ameriki. Tukaj kar dežuje prijazne besedice "halo." Halo tukaj, halo tam, halo po telefonu, halo zjutraj, opoldne in zvečer, pa še vmes za malico. V starem kraju nismo v desetih letih rekli tolikokrat "dober dan," kot tukaj rečemo "halo" v enem dnevu. Smo olikani v tej kontri, da se reče.

Oni dan smo brali, da mesto Cleveland kupuje afne za zvečinjak. Plačuje jih po \$10.00 komad, kar je jako poceni. Darwinovci imajo zdaj lepo priliko dobiti nekaj gotovine za svojo kožo.

BESEDA IZ NARODA**Ko se trgovec iz mesta naseli v prosto naravo**

North Madison, O., Hubbard Rd.—Marsikoga veseli narava, posebno spomladi, ko je vse tako lepo, trava bujno raste, vrtnice odganjajo, že cveto češnje, hruške, jabolka. Vse je zavito v eno samo belo lepoto. Jutranji sončni žarki se pokažejo in vržejo neskončno lepoto po vsem tem cvetju, da se človek raduje in uživa tisti vonj, katerega more dati samo ljubka pomlad.

Tako je tudi mene vleklo ven na sveži zrak v to rajsko lepoto. Da ni vse leto tako, se razume. Pa če bi bilo, bi se človek prevzel in bi postal napuhnen. Tisto je pa greh in v takem slučaju pa ne bi prišel v nebesa. In tako jo še danes uživam, dasi je že nekaj let poteklo od tistega časa, ko sem zapustil Cleveland, čeprav sem tam vsak teden.

Ko sem prišel sem, je bilo treba seveda po svoje urediti. Potem je žena rekla, kaj pa, če bi si kupili eno kravco, saj se bo kar pasla, ker trave je že za silo. Nekega dne pride sosed Martin Poljanec, ki je imel gasolinso postajo tam na Dock Rd., pa ga vprašam, če on ve za kako pravno kravo. Pa mi pravi, naj grem kar z njim, pa mi jo bo pokazal. Res gremo in vidimo lepo kravo in pa lepega, velikega telčka je imela. Ko sem vprašal, koliko je ta lepa krava, so rekli sto dolarjev, prej je bila pa \$125. In zdaj dobim pa še telčka zraven. Mislim sem si, da je to dobra kupčija.

Potem je prišel čas za oranje. Kaj pa zdaj? Treba bo konja, ker jaz ne bom brane vlačil po Ameriki. Nisem se vedel kam obrniti. Povpraševal sem pri sosedih, kje bi se dalo kupiti kako konjsko stvar. Povedali so mi, da se pri Tonetu Fidelu dobi tako robo. On da je največji in najmočnejši v tej stroki. In res je možak, da je kaj. No, pa smo šli pogledat in sem si izbral enega. Kaj kmalu ga njegov sin pritroška k nam. Bil je prijazen konjiček.

Pa kmalu smo sprevideli, da eden ne zadostuje. Zopet se obrnem do Fidela in ga vprašam, če ima še enega tako luštanega konja kot je bil prvi. Kakopak, je rekel Tone, jaz jih imam vedno na izbero. Ukažem mu, naj ga kar pripelja, kakršnega misli, da bo pripraven za nas.

Nekega lepega dne pa zagledam velik trk, ki se je ustavil na cesti pred hišo. Še na dvorišče si ni upal z njim. Fidel je bil s trukom. Pride v hišo in pravi, da bomo konja izložili s truka. Ves vesel ga grem gledat, pa sem se ga kar ustrašil. Konj je bil tako velik kot Triglav.

"Ne vem, če bo šlo," sem rekel Tonetu in vzel dolgo mero pa šel najprej vrata v hlev zmerit, potem pa še konja. Mera je tako povedala, da bo šlo, če ne bo konj v vratih repa dvignil. Malo sem godrnjal, da je prevelik, pa mi je Tone na vse mile viže dokazoval, da bo vlek za dva in nazadnje pa še rekel:

"Kar vzemi ga, saj te ne stane dosti več kot majhen."

Saj bo res tako, sem si mislil in prav je bilo, da sem ga vzel. Čast in slava Tonetu Fidelu, ki mi je nakomandiral take konje! Tcne ima vedno dosti take robe in kdor kaj potrebuje za tvoj smeri, naj se kar nanj obrne. Seve, to velja bolj za farmarje, kot za meščane.

Nekega dne, ko sem bil sam v hlevu, sem poskusil na tega konja deti komat. Ker je bil pa tako grdo velik, ni šlo naravnim potom. Pa sem si mislil, da bi ne bilo napek, če bi pristavil lojtrco. Pa sem tudi jo, ker jaz navadno tudi storim, kar sem namenjen, posebno v takih slučajih,

jih, kadar ne gre drugače.

Konju se pa menda ni dopadlo, da bi kdo po lestvi nanj lezel in bi torej on igral vlogo nekake tepke, se je začel odmikavati in zmikavati in je toliko časa onemogel, da je vse skupaj zropotalo na tla. Jaz sem celo lestvo prehitel za par sekund. Od tistega časa se nisem več podstopil takega dela, ampak sem ga prepustil drugim.

Vse je nekako kazalo, da bom imel smolo na farmah. To se je izkazalo tudi pri molžnji. Ženica me je vedno tako ljubezljivo nagovarjala, naj se naučim kravo pomolžiti, češ, da ni to tako težko delo, pa bom vsaj porabljen za kako stvar. Pa se skoraj žim nekega dne, vzamem golido in grem na molžnjo. Pa mi ni šlo, pa mi ni. Enkrat jo je ucvrlo mleko za en rokav, drugič za drugega; pa po hlačah in čevljih, samo v golido ne, kakopak. Ko pridem v hišo, zavpije žena:

"Za pet ran božjih, kakšen pa si, kaj si apno mešal?" Povedal sem ji, da sem kravo molzel. Ona pa hoče vedeti, kje imam mleko, ker je prazna posoda. V strahu so se mi roke pobesile in mleko se je vilo izza rokavov. Žena je v strašno hudi jezi rekla, da se nimam kaj takega nikdar več podstopiti. Seve, bil sem sila vesel takega ukaza, da sem se takoj poceni rešil nadležnega posla. Od tistega časa mi žena še ni ponujala takega dela.

Ker je bilo ravno spomladi, je bilo treba tudi misliti na kako malo posetev in sajenje. Tako smo posejali malo solate, malo korenčka itd. Pozabil pa nisem na vrtnice, katere tako ljubim. Nasejali in vsadili smo jih precej. Sosedo se pripomogle k temu, Perparjeva, Žužkova in Peterlinova. Prinesle so nam lepih vrtnic za posaditi. Bohlonaj jim nisem rekel, ker so že kar naprej rekly, da ne bi potem vrtnice uspevale. Zato pa nisem rekel nič, ampak samo z glavo sem prikimal v znamenje zadovoljstva.

Stvari pa tukaj zelo hitro rastejo. Še okoli se ne obrne, pa je že vse v plevelu. Nisem vedel, če bi šel solato in korenje očistiti plevela ali vrtnice. Pa se spravim kar med vrtnice. Ker jih je bilo veliko, me je vzel dolgo časa. Ko je žena napravila zajterk, pa me ni bilo odnikoder, gre ven po vrtu. Vse prehodi, pa me ni mogla nikjer najti. Naposled pogleda še tje med vrtnice, pa me zapazi tam. Začne se jeziti:

"Po vseh kokošjih hlevih sem pregledala, katerih ni malo, pa nikjer te ni. Na mizi je pa že vse mrzlo. Kot izgleda, boš vedno v teh vrtnicah čepel in jih ogrebal. Vse drugo ti je pa deveta briga. Solata in korenje je pa že vse v plevelu, da se še ven ne vidi." Potem je pa še pristavila za nameček, da bo vso tisto šaro ven poruvala, potem bom pa že šel kaj drugega delat.

Ko drugo jutro vstanem, pa jako zgodaj, vzamem motiko, pa grem solato in korenje plet. Vi-kazoval, da bo vlek za dva in nazadnje pa še rekel:

"Oh, ti nesrečni človek, ti. Pa res nisi za nobeno rabo. Korenček je ravno ven prišel, pa si ga vsega uničil. Najboljše bo, da se kar pobereš z njive in nič več se ni treba vtikati v to reč. Bom že sama oplela."

Seve, bil sem zopet silno ve-

sel, da mi ne bo treba več plevela ruvati in sem odslej vedno samo med vrtnicami brskal, kar je moje največje veselje na svetu. Tako sem se rešil z lepim potom okomatavanja konj, molžnje krav in plevela. Kdor ne zna, pa ne zna, ali pa narobe.

Lansko leto je prišel šajnov oče iz Jamestowna, Pa., kjer lastujejo dve veliki farmi in po šestdeset glav živine imajo v hlevu, pa še kokoši ne štejem zraven. Se že dolgo poznavam, pa me je prišel obiskat. Ker pa on ne more biti brez dela, ker je tako pač navajen, me je ves čas dregal, kdaj bova šla kaj delat. Ker je bil ravno čas za vrtnice sejati in saditi, sem rekel, bova šla pa na tisto delo. Grem po vrvi in količke, da se bo v vrsto posejalo, pa pravi Tone:

"Kaj pa nosiš tisti štrk tod?" Povedal sem mu, da imamo tukaj navado, da vse na vrvi ozioroma ob vrvi sadimo in sejemo. "Pri nas pa posadimo in posejemo več kot je tukaj vsa vasa soseska, pa ne prenašamo nobenih štrikov, pa vseeno dobro obstanemo. Če boš na štrike sadil in sejal, ne boš daleč prišel." Potem je pa odšel v hišo tožiti moji ženi, da sem preveč natančen in da s takim delom ne bom napredoval. Pa se je poslovil in šel nazaj domov. Naročil sem mu, naj njegova žena pride za en teden in tistih lepih vrtnic naj prinese, ki tam za vogalom rasejo.

No, drugi teden pridejo res šajnova mati. Sin Joe jih je pripeljal. Jaz se hitro posmužem okrog avtomobila, če so mi pripeljali kaj vrtnic. Pa pravijo šajnova mati:

"Na, Frank, tukaj sem ti pripeljala dve košarici vrtnic, da jih boš kmal posadil. Če boš malo počakal, ti jih bom šla jaz pomagat sadit."

Res pridejo kmalu iz hiše in zveza na vrt, kjer je že čakala vrvi. Mati pa pravijo:

"Teh vrtnic, ki sem ti jih prinesla, ni treba potikati. Če boš tam sadil, bo samo znorelo, rože ne bo pa nobene. Ti nasadi tukaj, kjer ti jaz povem, pa boš videl, kako bodo lepo cvetele, kozi do zime." In res je bilo tako.

Sedaj je pa tisti čas, ko je treba gnojila speljati po njivi. Naša zemlja in sosedova sta tako blizu skupaj, da ni niti palca presledka. Tako smo napeljali prav do njegove zemlje gnoj. Ker so pa tukaj hiše blizu skupaj in je veter, ne bodi ga treba, pihal ravno proti sosedu, se je sosedova hiša napolnila s tistim prijaznim duhom, ki obuja prijazne pomine na veselo pomlad. Sosed pa s tem ni bil zadovoljen, pa se je obrnil na župana s pri-ozbo, da bi se kaj takega ne smelo goditi, da to je pa že od ale, da je njegova hiša polna tega neprijetnega duha.

Župan mu je pa razložil, da naj bo kar zadovoljen, da tisti prijazni duhovi, ki prihajajo od sosedov, bodo njegovo njivo napojili in mu bo to več koristilo kot sosedu gnojilo. Krompir da mu bo zrasel tri čevlje visok, da bo moral količke postaviti in ga privezati. Za znotraj se pa ne gleda. Solata bo pa najmanj dva čevlja visoka. Pri taki tolažbi se je sosed zadovoljil. Šel je domov, pa pritisnil na električni gumb, da se je zavrtel veternik, da je izgnal iz hiše zoperne duhove. Potem je pa hitro zaprl okna in vrata, da bi šli ti duhovi samo po njivi in ne v hišo.

Kako pa kaj pri Babiču? No, tam se postavijo. Dasi je Hubbard Rd. poln novih avtomobilov, pa Babičevega še noben ne prekos. Ono nedeljo smo se sešli pri naši cerkvi, pa sem videl njih nov avto. Barve je tako lepe, da ne morem povedati prav kake je. Mrs. Babič je vesela in zadovoljno sedela v njem. Nekaj mi je pripovedovala, pa je nisem razumel, ker je bilo okno zaprto. Jaz sem pa metal pogled po lepem avtu in prikimal, da je res lep. Menda je že vede-

la, kaj to pomeni.

Ker nismo še daleč od velikonočnih praznikov, moram malo povedati, kako smo se imeli. Ko izstopim iz avta, je bila cerkev nabito polna. Dolge vrste so stale zunaj, dasi se maša še ni bila pričela. Bilo mi je prav žal, če ne bom mogel notri. Naposled pa pride cerkvenik ven in pravi, da je za dva še prostora v cerkvi. Hitro stopim za njim, kaj bi se obotavljal, ker sem bil firbičen, kakšne klobuke imajo mlade fante, ki spremljajo brhka dekleta, ki jim žare lica pod novim klobukom. Zamišljeni so v bodočnost. Kar nas je starejših se pa več ali manj pripravljamo na dolgo pot, v večno lepoto.

Cerkve je bila lepo okrašena s svežimi cveticami; petje je bilo krasno. Tako se shajamo rojaki iz raznih krajev pri cerkvi ob nedeljah, da malo pokramljamo, voščimo drug drugemu, da bi krompir dobro obrodil, pa solata, korenček, predvsem pa grozdje, za katerega se najbolj zanimamo, da je jeseni kaj za stisniti, da se pozimi tolažimo in pa kratkoočasno ž njim.

In tako, vidite g. urednik, sem vam nekaj povedal. Vendar vsega pa še ne, da boste večji firbec imeli, kako se imamo na farmah v zeleni naravi. Pa še drugič kaj. Vas vse skupaj lepo pozdravljam

Frank Leskovic.

Za kulturni vrt

Živahno, zelo živahno gre naprej z delom za kulturni vrt. Za danes bom poročal, kako se odziva naša družba za parado. Dnevno prihajajo poročila in to zelo razveseljiva. Torej o društvi.

Zadnjič sem poročal lepo število društev, tako jih imam tudi za danes. Odzvala so se: Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 K. S. K. J. Valentin Vodnik št. 35 S. D. Z. Podružnica št. 21 S. Ž. Z. Vsi iz West Parka. Nato podružnica št. 47 S. Ž. Z. Podružnica št. 49 S. Ž. Z. Podružnica št. 41 S. Ž. Z. Podružnica št. 50 S. Ž. Z. Društvo Naš dom št. 50 S. D. Z. Sv. Lovrenca št. 33 K. S. K. J. Sv. Cirila in Metoda št. 191 K. S. K. J. Danica št. 11 S. D. Z. Sv. Janeza Krstnika št. 37 J. S. K. J. Sv. Ane št. 4 SDZ. Sv. Katarine št. 29 S. S. Z. Sv. Antona št. 138 C. K. of O.

Tako vidite, ta naša stvar napreduje in mnogi poročajo: pridemo v soboto in v nedeljo. Torej Bog živi ta naša marljiva družba, ki so prej tako izdatno pomagala, a zdaj pa pridejo tudi na parado. Prav mnogi se zavedajo, da bo to res zelo velik dan oziroma dva dni. Zato upamo, da vse, kar se smatra, da je Slovenec in Slovenka, da bo vse pri nas na tiste dneve. Le pokažimo glavnemu reprezentantu stolne Ljubljane, da nas je zelo veliko in da smo res kulturni. Če se pa kdo dobi, ki se ne strinja ali ni z nami, je pa treba vedeti, da ena lastovka še ne pomeni pomladi in par vojakov več ali manj, zato vojska še ni izgubljena. Kot razvidno bo 14. in 15. maja govorila velika masa našega slovenskega naroda. Zato: na plan vsi!

Sedaj so na rokah tudi vstopnice za oba dneva, to je za soboto in nedeljo. Vstopnina je znana do skrajnosti in sicer na 25c. Le nekaj sedežev spredaj je rezerviranih ter stanejo po dolarju. Vse drugo po 25c. To se je napravilo, da se za vsem priliko biti pri prireditvah in osebnih pozdravitih odličnega gosta, ljubljanskega župana.

V soboto je po sprejemu odličnega gosta, dr. Adlešiča, dramska predstava v počast ljubljanskemu županu, vmes pa pozdravi zastopnikov naših organiza-

cij in drugih predstavnikov. Vstopnina za to je kot rečeno po 25c. Nekaj sedežev pa rezerviranih po \$1.00.

V nedeljo večer je slavnostni koncert, ki bo istotako prirejen v počast odličnemu gostu ljubljanskemu županu. Koncert bo zelo izbran in lepo urejen. Vstopnina za na koncert je ravnotako 25c in nekaj sedežev rezerviranih po \$1.00.

Zato se opozarja ljudi, da takoj sežejo po vstopnicah. Sobotne vstopnice bodo za vstop veljale le za soboto, ter se bo le ž njimi moglo priti v dvorano S. N. Doma, nedeljske pa bodo upravičevale za nedeljo. Za narodne noše bodo določeni posebni sedeži, vstopnice pa bodo le po 25c. Zato, kdor se udeleži v narodni noši, dobi drugačno vstopnico. To pa za to, da bodo narodne noše razvrščene lepo skupaj, da ne bodo razstresene po dvorani. Vse to je napravljeno radi boljsega reda in sicer enako za nedeljo kot za soboto. Prireditve obeh dnevoov bodo brezdvoma veliko več vredne kot 25c. Zaradi tega, da se da pa v teh časih vsem priliko, da se udeleže teh slavnosti, se je znižalo na najnižjo vstopnino, to je, da se plačajo le stroški za dvorano, ker mi, kakor se doznava, nismo deležni tistega kulturnega privilegija. Kaj hočemo no. Potrimo! Našega naroda, ki je dajal in pa podpiral tako zvesto, pa tudi nečemo taksiirati na visoko. Če bi dobili pa zastonj, to bi dali pa tudi zastonj. Ker pa sami nimamo nič, pa potemtakem ne moremo. Torej je vstopnina samo 25 centov. Tako bo sleherni lahko deležen slavnosti obeh dnevoov za 50 centov, kar upamo, da je dovolj nizko.

Zato se opozarja, da ljudje sežejo po vstopnicah, dokler se lahko dobe, ker vstopnic je le toliko, kolikor je sedežev in to za oba dni. Vstopnice se dobe kakršne kdo hoče, rezervirane v kolikor jih je na razpolago in so \$1.00, vse druge pa 25c. Vsa tozadevna pojasnila dobite pri tajniku ali drugih odbornikih. Kje bodo vstopnice na razpolago, bo pa še označeno.

Čuje se, da nekateri še sedaj ne verjamejo, da pride sem ljubljanski župan dr. Juro Adlešič in pravijo nekateri, da bo le euclidski župan ali takozvani "ljubljski župan" v Euclidu, drugi pa, da bo pooblastil kakega drugega. Na to odgovarjam, da je na rokah tajnika precej korespondence gospoda župana iz Ljubljane, a par pisem je pa bilo objavljenih v Ameriški Domovini. Tozadevno živahno pozdravljajo županov obisk v Ameriko ljubljanska dnevnik "Slovenec" in "Jutro", ki z veseljem naznanjajo obisk ljubljanskega župana v Ameriki pri otvoritvi Jugoslovanskega kulturnega vrta, ter dostavljajo: "in zato se tudi mesto Ljubljana čuti počaščeno, da bo pri teh zgodovinskih dogodkih igrala tako odlično vlogo." (Slovenec 25. marca 1938).

To naj služi v pojasnilo vsem, ki ne verjamejo. Zato, rojaki, in rojakinje, pripravimo se na dostojni in lep sprejem glavnega predstavnika bele Ljubljane, župana dr. Jurij Adlešiča, ki bo v dobrih par tednih naš odlični gost. Vsi na plan! Kdor iz drugih naselbin želi vstopnice, jih lahko dobi, ako piše na spodaj podpisane.

Jože Grdina,
6121 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Če verjamele al' pa ne

"No, Tine, kako ti pa kaj gre zdaj, kar si oženjen?"
"Veš, takole. Ko sem bil zaročen, sem jaz govoril, ona pa je poslušala. Ko sem se oženil, je ona govorila, a jaz sem poslušal. Zdaj, po enem letu, pa govoriva oba in sosedje pa poslušajo."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nametnem hvatniku K. Maja

"Razlogov imam dovolj, da pustim tudi njegove tovariše pri miru. Kar stori Nemec, stori v sporazumu s svojimi tovariši. Moja hvaležnost torej ne velja samo njemu, ampak tudi njegovim ljudem. In če bi tudi naj veljala samo njemu, bi se jih ne smel dotakniti, ker bi ga žalil, če bi ubil katerega njegovih ljudi.

Prišel sem za vami, da vam to povem. Ne računajte z menoj! Sklenil sem, da se napada ne udeležim, in se bom tega svojega sklepa na vsak način držal."

"Premisli posledice!"
"Ničesar mi ni treba premisliti."

"O' pač! Ali ti je tako vseeno, če bi izgubil naše prijatelje?"

Ponosno se vzravnaval.
"Ali naj pomeni tvoja beseda grožnja? Ako da, bi bilo bolje za tebe in za vse, da nisi zinil! Dal sem Nemcu svoj čakan, torej častno besedo, in svoje častne besede ne bom prelomil. Kdor me k temu sili, dobi posla z menoj."

Ako mislite spremeniti svoje prijateljstvo v sovražstvo, storite to v Allahovem imenu, ne mislite pa, da se vas bojim! Ničesar ne bom storil ne za vas ne proti vam, dokler me pustite pri miru!

To je vse, kar sem vam mislil povedati. Gotov sem, pa lahko grem."

Obrnil se je k vhodu.
"Stoj!" ga je poklical Habulam nazaj. "Bodi pameten pa ostani!"

"Pameten sem. Da bi ostal, za to pa nimam povišanja."

Spet je stopil korak.
"V takem vremenu vendar ne moreš oditi!"

"Kaj meni mar za dež?"
"V taki nevihti ne boš jeznil v Zbiganec!" je ugovarjal Mubarek.

Prežeče je pogledal Miridita.
Ta pa je obstal, uprl oči v Mubareka in dejal:

"Ne boj se! Vem, kaj misliš! Ne bom vas izdal! Motiš se, če misliš, da bom ostal pa skrivaj govoril s tistimi ljudmi! Ven pojdem v gozd po konja, zajahal bom pa odjezdil. Rekel sem, da nisem proti vam in besede ne bom prelomil."

Sklonil se je, da bi odstranil snope iz vhoda.
Uvideli so, da ga ne bodo zadržali. Zato mu je Mubarek še rekel:

"Če res misliš oditi, pa nam vsaj priredi pri bradi prerokovanje, da ne boš pomagal tujcem!"

Miridit se je vzravnaval, jezno zamahnil z roko in dejal:

"Tvoja zahteva je razaljevanje! Dal sem vam besedo in verjeti mi morate! Si že kedaj čul, da sem besedo snedel? Ali pa si mar ti vaju, da besedo prelomiš, ker meni ne verjamem?"

Pa prisegel bom, ker se nočem v sovražstvo ločiti od vas. Si zadovoljen?"

"Da. Toda pomisli, kaka kazen te čaka, če bi ti prišlo na misel, da bi nas prevaril! Z nami se ni šaliti!"

Mubarek je govoril grozeče. Miriditov ponos je bil užaljen, to se mu je videlo.

Stopil je trdo pred Mubareka in povedal:

"Ti se drzneš meni tako govoriti, ti, ki je vse tvoje življenje le ena sama velika laž?"

"Kdo pa si? — Stari Mubarek, svetnik —!? Je to res? — Tudi Busra si bil, tisti pohabljenec, ki je hodil po berglah. Ali to ni bila prevara? — In ti, ti boš meni očital prevaro? —"

Od kod pa si prišel? Kje je tvoja prava domovina? Nič tega ne ve. Prišel si v našo deželo kakor bolezen, kakor kuža, ki naj pred njo Allah ob-

varuje svoje vernike. Zagrebel si se v zidove stare razvaline kakor plevel, ki ogroža vso okolico. In od tam, iz razvaline strumiškega gradu, si širil laž in prevaro in strup in sovraštvo, tam si počenjal svoje hudobije in grdobije. — Sam sem grešen človek, toda s teboj se ne maram primerjati, še manj pa dovolim, da bi me ti razžalil, ti, ki mene, poštenega Miridita, še pogledati ne smeš! Če si domišljuješ, da se te morajo ljudje bati, prepuščam slabicem, da se naj vdaajo takemu strahu. Jaz se tebe ne bojim! Vsakega izmed nas stane le eno samo besedo pa si izgubljen. Ne bom tiste besede nikdar izgovoril, razen če me prisiliš. Preden bi te izdal, se poslužim rajši druge besede, besede, ki je ni slišati, ki pa se vidi in čuti. In če bi rad vedel, katera je tista beseda, pa poglej sem! V roki jo držim!"

Izrl je nož in mu ga zavil nad glavo.

Prestrašen se je umaknil Mubarek.

"Allah —! Me mar misliš zabosti?"

"Danes še ne in tudi pozneje še ne, če me ne prisiliš. Ne pozabi tega!"

Sedaj pa lahko noč!"

Vtaknil je nož za pas, zlezal med snope ter izginil.

Habulam je mignil Humunu. Previdno je zlezal za njim, pa se kmalu vrnil in poročal, da je Miridit res zajezdil konja ter izginil v noči.

"Allah mu je vzel pamet!" je rekel Barud el-Amazat. "Z njim ne moremo več računati!"

"Ne, odslej ne več!" je pritril Mubarek. "Pa ni mi zama-grozil! —! Skrbel bom, da nam ne bo mogel škodovati."

"Ga misliš ubiti?" je vprašal Manah el-Barša.

"Ne vem še, kaj bom storil. Pa današnji slučaj nas nujno svari, da moramo tistega Fran-ka in njegove tovariše slejko-prej spraviti v sveta."

Torej, kdo prevzame Omar-ja?"

"Jaz!" se je ponudil Humun. "Dobro! Ostanem nam le še mali hadži. Žal vam sam ne morem pomagati, ker sem ranjen."

"Dajte ga meni!" se je oglašil Manah el-Barša. "Z veseljem ga upihnem. Majhen je, na videz slaboten, pa ne smete ga podcenjevati! Ta pritlikavec ima pogum panterja in gibčen je ko ris. Pa tudi močen je, sem čul. Ne smete misliti, da mi manjka poguma, ker si njega izbral!"

Pa tudi o času se moramo dogovoriti, kedaj jih bomo napadli. Predlagam, da ne določimo točne ure. Prisluškovali bomo, in sicer večkrat. Ko se prepričamo, da so zaspali, pa se lotimo dela."

"Tako tudi jaz mislim, da bo najbolje!" je menil Habulam. "Pripraviti moram lestve in drugo, zato bom sedaj odšel. Humun pojde z menoj. Pa postal ga bom od časa do časa k vam, da poizvem, kedaj mislite začeti."

Vstal je.

"Počakaj še!" ga je ustavil Mubarek. "Neke malenkosti še moramo določiti!"

Skrajni čas je bil, da se umaknem.

Habulam bi odšel, vsa čedna družba bi gotovo nekaj minut molče sedela. Čuli bi šušeti slamo, ko bi lezel iz kope. In sploh sem moral nemudoma in še pred odhodom Habulama k tovarišem. Habulam je utegnil pogledati v našo sobo, vsaj od daleč, prisluškoval bi, pa bi mene ne našel pri tovariših —

(Dalje prihodnjič.)

JOŽ: GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

V 16. stoletju se je pa za katakombe pričela zanimati znanost. Učenjaki so v starih rokopisih čitali o katakombah in pričela so se raziskovanja in nek slučaj je tudi nanese, da se je odkrilo nekaj katakomb. Za to se je posebno zanimal učenjak Anton Bosio, ki je po prizadevanju našel prostore podzemnega Rima in v njih grobove, slike, razbite plošče. S tem je učenjak zadivil ves Rim, ki je hitel gledat takozvane katacombe Domitile. Pri tem je zopet dolgo časa ostalo in to vse do sredine minulega 19. stoletja, ko je odkril največje in najbolj znamenite katacombe v Rimu učenjak De Rossi, ki je našel Kalistove katacombe. To je bila velevažna najdba, ko se je iznenadenim katoličanom odkrilo te tako svete prostore in tedanj papež Pij IX. je ves vesel hitel s svojim spremstvom v novo odkrite katacombe, ter je v papeški grobnici ali kripti počastil tako imenitni kraj, in se ondi zahvalil Bogu za tako dragoceno najdbo. To se je vršilo leta 1847.

Potem je bilo po papežu določeno, da prevzamejo oskrbo Kalistovih katakomb očetje trapi-ki, ki naj bodo čuvarji teh svetih krajev. Raziskovanja katakomb pa so vedno še v teku in se vedno še kaj najde. Morda utegne znanost še kaj odkriti. Sicer je pa že to tako veliko in res zanimivo, da človek kar strmi in se čudi tem skrivnostnim prostorom, ki so tako žive priče one vere, ki so jo imeli prvi kristjani sv. mučenci, ki so v tej veri živeli, zanjo trpeli in umirali.

Svet danes taji, pa zanika to vero. Opirajo pa se davno pozabljeni prostori prvih kristjanov, da prepričajo kristjane današnjega časa, da vera ni opijali pa neumnost, kot to trdi današnji moderni svet, ko blazno

sovraži vse, kar je verskega in kriči: Proč z vero, ni Boga! Temu nasprotno pa živo pričajo odkrite katacombe, kako dragocena je ta vera, za katero so milijoni prešli svojo kri. Saj računajo, da je bilo samo v Rimu mučenih okrog dva milijona kristjanov. Da, katacombe pričajo in opominjajo kristjane sedanjega časa, da bi ne bili tako malomarni pa boječ pred modernim brezverstvom.

Vseh katakomb je v Rimu okrog 40. Med imenitnimi so: katacombe Domitile, potem katacombe pri sv. Sebastijanu, katacombe pri sv. Neži, ter druge bolj ali manj znane. Najimenitnejše in največje so pa Kalistove katacombe. In prav dobro je treba paziti, da se človek ne izgubi v njih. Zato se je treba vedno držati vodnika, ki je več v katakombah, ker kakor hitro človek izgreši družbo z vodnikom, pa ne ve ali naj gre nazaj ali naprej. Naj bi potem človek še tako pazil, da pride do cilja, se mu bo zelo težko posrečilo. To so ogromni prostori, milje in milje dolgi in hodniki po katakombah so razpreženi na vse strani.

Ampak čuden svojevrsten prostor je to oziroma zemlja, ki je podobna debelo zmleti kavi ter je povsah suha. V teh prostorih je bilo mogoče poljudno kopati te velike rove, potem pa v stene kopati grobove, katere so potem zapirali s kamenitimi oziroma marmornastimi ploščami, na katerih so vklesana imena mučencev, ali pa drugi znaki, kot na primer palma, ki je pomenjala mučeništvo itd. Ta svojevrstna zemlja se ni nikjer udrla, ali da bi kaj zasula pod seboj. Domneva se, da je v sivi davnini moral tu sem bruhati kak ognjenik, ter je vse to nekdanja lava, pomešana z zemljo in peskom. In prav podobno je, da bi utegnili biti kaj take-

ga. Bodisi, da je tako ali drugače, ampak na čudovit način je Bog poskrbel, da so si prvi kristjani lahko pripravili kraj, kjer so počivali odlični bojevnik za sv. vero. Tu so tudi imeli kristjani mir, kajti Rimljani so spoštovali pokopališča in grobove brez izjeme. Zato so mogli kristjani nemoteno kopati in urejevati katacombe.

V sredini 3. stoletja, za časa vladarja Valerijana, pa so Rimljani pričeli kršiti to postavo ter so udarili v katacombe, kjer so lovili ter morili kristjane že kar v katakombah.

Od tu so jih potem vlačili pred poganke sodnike ter mučili. Tiste čase je umrl mučeniški smrti že prej omenjeni papež sv. Sikst in tedaj so tudi grozovito mučili sv. Lavrencija, katerega so živega pekli na ražnju.

Z velikim spoštovanjem smo hodili po teh svetih krajih, hodili iz enega prostora v drugega, ogledovali grobnice, slike, grobove, razbite plošče. Govorili smo prav malo, le kadar smo kaj vprašali, kaj to in to pomeni. Spretni pa prijazni vodnik je razkazoval, posvetil zdaj sem zdaj tja ter pojasnjeval, kaj je bilo tu, kaj tam. Tako smo nadaljevali pot vsi zamišljeni v čase prvih kristjanov. Kako znamenit kraj! Pri tem sem razmišljal, koliko dandanes ljudje žrtvujejo, da kaj zanimivega vidijo in čisto dosti plačajo, ampak tako zanimivega kot je to, pa ne vidijo. Često vidijo za drag denar ne dosti prida stvar ali pa morda celo škodljivo, tukaj pa taka znamenitost, 16 in 17 sto let stare stvari in morda še več. In to kakšni originali! Vsaj katoličani bi morali posvečati več pozornosti takim krajem.

Pri obisku teh prostorov se nam ni nič mudilo venkaj, nasprotno, čas je vse prehitro potekal in treba je bilo zapustiti te kraje, da bi še radi ostali. Toda ker smo imeli v načrtu, da si ogledamo še druge katacombe, smo se odpravili venkaj na prosto, kjer smo si nakupili raz-

nih spominkov, ki spominjajo na te svete kraje. Pri izbiri takih spominkov pa človek ne šteje z denarjem, ter si poleg drugih stvari kupi tudi album slik iz katakomb.

Od tu smo šli nekoliko naprej po Apijski cesti, ter prišli do znamenite cerkve sv. Sebastijana (sv. Boštijana), kjer so tudi katacombe, ki so tudi zelo odlične ter so jih imeli, dokler niso našli Kalistovih, za največje v Rimu. Ko smo vstopili v cerkev, smo najprvo počastili grob odličnega mučenca sv. Sebastijana, ki se nahaja na levi strani v zelo lepem oltarju. Tu počivajo telesni ostanki nekdanj odličnega stotnika cesarske telesne straže na Palatinu, ki je zvesto služil svojega cesarja Deoklicijana. Bil je hraber pa odličen vojak, katerega je Deoklicijan zelo cenil; bil je pa tudi zelo odločen pa pogumen kristjan. Svojo visoko službo na cesarskem dvoru je porabil v to, da je kristjanom pomagal, jih skrivaj obiskoval po ječah ter jih bodril k stanovitosti, da so lažje pretrpeli vse muke za Kristusa. Končno je pa prišla vrsta tudi nanj, da stopi na bojišče za Kristusa.

Cesar, ki je Sebastijana zelo čislal, izve, da je stotnik Sebastijan kristjan, pa ga pozove, da odstopi od vere v Kristusa. Z vojaško odločnostjo Sebastijan odklene ta cesarjev poziv, ter pove, da je in ostane kristjan. Cesar ga obsodi na smrt, da ga usmrtijo s puščicami. Vojaki slečejo Sebastijana, ga privežejo k drevesu ter streljajo vanj s puščicami, tako, da jih je bil poln život. Navidezno mrtevga Sebastijana potem tam pustijo, misleč, da je mrtev. Prišla je neka pobožna gospa, da pokoplje truplo mučenca. Pri tem je pa opazila, da je še življenje v njem; vzela ga je domov, kjer je Sebastijan potem dobera okrevljal. Ko je povsem ozdravil, je Sebastijan moško stopil pred cesarja, ter mu očitaj njegovo krivično preganjanje kristjanov. Ne malo se je začudil cesar, ter ga vprašal: "Si ti Sebastijan, ki smo ga ukazali s puščicami ustreliti?" Na to vprašanje odvrne cesarju: "Da, zato mi je moj Gospod Jezus Kristus vrnil življenje, da vam morem javno očitati, da kristjane po krivici preganjate." Srdit ukaže cesar Sebastijana odvesti v Stadion na Palatinu ter ga tam do smrti pobiti.

Ob vznožju oltarja, kjer počivajo telesni ostanki svetnika, pa je prekrasen kip iz belega marmorja, ki predstavlja svetnika ležečega na tleh, v njegovem viteškem telesu pa tiče puščica. Kip je delo slavnega umetnika Berninija, ter je pravi izraz plemenitega moča, voja-ka. Kar obstali smo pa gledali plemenite poteze na njegovem obrazu in pa njegovo tako lepo izraženo telo. Ta kip je pa res umetni in malo sem jih videl, ki bi mi tako ugajali. Na drugem oltarju smo si ogledali puščico, ki je ena izmed onih, s katerimi so streljali v telo sv. Sebastijana.

Od tu smo šli v spodnje prostore pod cerkvijo, kjer smo si ogledali prav stare prostore, ki so še iz poganskih časov. Tu je stanoval prvak apostolov sv. Peter. Leta 1915 so pod cerkvijo odkrili te stare prostore, kjer so na stenah napisli, ki spominjajo na sv. Petra in Pavla. Te napise smo si tudi ogledali. Tako je znanost odkrila baš v sedanjih časih stvari, ki potrjujejo zgodovinsko dejstvo bivanja teh dveh apostolov v Rimu. Sicer je v Rimu več dokazov njunega bivanja in smrti, ampak to odkritje je še bolj nazorno potrjuje prejšnja.

Iz teh prostorov smo šli doli v katacombe, kjer so isto leto (1915) našli truplo mučenca papeža sv. Fabijana, ki je bil mučen leta 250 za časa vladar-

esarja Decija.
(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

16-letni fant priča, kako je ubil mater

Chicago, 24. aprila. 16-letni Teddy Daniels je pričal večeraj na sodniji, kako je z nožem zaklal svojo ohromelo mater, toda je povedal, da mu je nemo-góče navesti vzrok zakaj je z nožem ubil mater. Zdravniki na sodniji, ki so preiskali fanta, so se izjavili, da je dečko pri popolni pameti in da je znal razločevati dobro od slabega. Fant je prišel 3. marca zvečer domov in povedal materi, da se je potepal okoli, namesto, da bi šel v šolo. Mati, ki je kuhala v kuhinji, ga je dobro oštela, a sin je zgrabil za nož in zabodel mater v vrat. Ko je sodnik vprašal fanta, zakaj je to naredil, je odgovoril: "Ne vem, zakaj. Mater sem imel zelo rad!"

Madžari zahtevajo, da se Čehoslovaška razdeli

Budapest, 25. aprila. Ogrska liga za revizijo mirovne pogodbe je imela večeraj masno zborovanje, katerega se je udeležilo 20.000 ljudi. Na zborovanju se je zahtevalo, da se čehoslovaška republika razdeli. Obenem se je na zborovanju zahtevalo, da se revidira trianonska mirovna pogodba in da se vrne Ogrski vse one kraje, katere imajo sedaj deloma Čehi, Romunci ali Jugoslovani in kjer prebiva ogrska večina. Navzoči so "sveto prisegli," da ne bodo prej mirovali, dokler se njih zahteve ne uresničijo. Ogrji smatrajo, da obstoji v čehoslovaški republiki velika nevarnost za ostalo Evropo, ker tvori čehoslovaška republika most, preko katerega prihaja boljševizem iz Rusije v ostalo Evropo.

Filmanje angleškega kralja izzvalo protest

London, 25. aprila. Kralj George je zadnje dneve povabil goste v svoj grad in tekom zabave so kazali tudi razne filmske slike. Sedaj je pa unija elektrkarjev protestirala, ker so filme kazali ne-unijski operatorji. Pričakuje se, da se bo kralj cprostil, ker se ne maha zameriti delavskim unijam.

Italija kliče Nemčijo na skupno posvetovanje

Rim, 25. aprila. Diktator Mussolini je večeraj povedal angleškemu vojnomu ministru, predno je slednji zapustil Rim, da namerava sklicati konferenco s Hitlerjem, da se privabi tudi Hitlerja v evropsko zvezo, ki deluje za mir. Mussolini je mnenja, da bi bilo pravilno, da Anglija in Francija skleneta enako pogodbo z Nemčijo, kakor jo je sklenila Italija z Anglijo in kakor bo v kratkem sklenjena tudi s Francijo.

MALI OGLASI

Pop corn seme

izvrstno, je napredaj. Prodaj ga na debelo ali drobno. Oglasi-te se pri Joe Grgat, R. No. 3, Madison, O. (98)

Hiša se da v najem

ima 5 sob, za odrasle ljudi. Odda se samo gotovim plačnikom. Vprašajte na 378 E. 156th St. (97)

Brusim britve!

Fino, garantirano delo in ja-ko zmerna cena.
Anton Kutnar
1060 E. 61st St. (97)

Naprodaj

1193 E. 170th St. hiša za eno družino, 7 sob, kopališče, cena \$2.700.

1241 E. 170th St., hiša za eno družino, 6 sob, cena \$2.300. Vprašajte za podrobnosti na 267 E. 149th St.

(Apr. 21, 23, 26)

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trгоvec, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Pravico obtožujejo, da je počasna, toda ravno ta počasnost ji podeljuje moč in gotovost, da njeno nezmotljivost.

Daburon, sicer skrajno previden mož, je preiskovalni tajen zločin, ki je zahteval skrajno previdnost. In navadno je bil pri najbolj neznanih slučajih bolj previden kot se je pa danes izkazal. Zakaj? Bal se je enako, da se ne bi pokazal slabotnega kot da se pokaže maščevalnega. Skoro je začel sam sebe obsojati. Toda Claudina ga je ustavila. Sklenil je takoj, da bo to zaslišanje zadnje. In njegov pogovor s Klarico je odprl vse stare srčne rane. Čutil je, ves obupan, da je njegovo življenje pretrgano, uničeno. Mož se tako počuti, kadar se ne briga za nobene druge ženske kot za eno, o kateri pa ni upanja, da bi bila kdaj njegova.

Daburon je bil preveč veren, da bi mislil o samomoru, in strahoma se je vpraševal, kaj se bo zgodilo z njim, ko odloži sodniško haljo. Potem pa začne zopet misliti o vseh zadevi. Na vsak način, kriv ali nekriv, Albert je bil zakonski sin grofa de Commarina. Toda ali je kriv? Najbrž ne.

"Mislim," končno vzklikne sodnik, "da je najbolje, da najprej govorim z grofom de Commarinom. Constant, pošljite koga v njegovo hišo in pripeljite ga nemudoma sem. Ako ga ni doma, ga poiščite."

Daburon je čutil, da ga čaka neprijetna dolžnost. Moral bo povedati staremu gospodu sledeče: "Gospod, zmotil sem se glede vašega zakonskega sina." Ta položaj ni bil samo bolesten, pač pa skoro smešen. Toda v povračilo mu bo rekel, da je Albert nedolžen.

Tudi Noelu mora povedati resnico, vreči ga mora na zemljo, potem ko ga je dvignil od nebes. Kakšen udarec bo to! No, brez dvoma, mu bo grof plačal odškodnino, saj moral bi jo.

"In sedaj," mrmra sodnik, "kdo je izvršil umor?"

Tema slutnja se pojavi v njegovih možganih, ki se mu je pa zdela neverjetna. Takoj jo je zavrgel, a zopet začel misliti o njej. Že je bil odločen, ko je vstopil de Commarin.

Sel Daburona je dospel v trenutku, ko je grof stopal s Klarico iz kočije, ko sta se vrnila od gospe Gerdy.

Osemnajsto poglavje
Pere Tabaret je govoril, pa tudi bil na delu.

Potem ko ga je preiskovalni sodnik zavrnil in pahnil, da je začel delati na svojo roko, je šel na delo, ne da bi zgubil trenutek časa, ne da bi si privoščil trenutek počitka.

Imel je denar, s katerim ni hranil. Poiskal je dvanajst detektivov, ki so bili na dopustu ali pa brez dela. Na čelu teh vrednih pomočnikov in v družbi prijatelja Lecoqa, je odpoval proti Bougivalu.

Preiskal je vso okolico, od hiše do hiše z ono trmo in vz-

trajnostjo, kot išče bedak iglico v kopi sena.

In ni zaman bila njegova pot.

Po treh dnevih iskanja se mu je vrnilo zaupanje. Morilec ni zapustil vlaka v Rueilu, kot ga zapuščajo vsi ljudje iz Bougivala, Jonchere in Marly, pač pa se je peljal prav do Chatou.

Tabaret je mislil, da ga je spoznal v nekem moškem, katerega so mu uslužbenci kolodvora opisali. Bil je še vedno mlad, rjavega stasa, s črnimi brkami, obložen s težko sukno in z dežnikom.

Ta popotnik, ki je dospel z vlakom, ki je odpeljal iz Pariza v St. Germain, in ki je dospel v Chatou ob pol devetih zvečer, je bil videti zelo otožen.

Ko je zapustil kolodvor je začel naglo korakati po cesti, ki vodi v Bougival. Spotoma sta ga opazila dva moška iz Marly in neka ženska iz Malmaisona. Vsi so se čudili njegovim dolgim korakom. Vso pot je kadir.

Ko je korakal preko mosta, ki vodi preko reke Seine pri Bougivalu, so ga zopet opazili. Navadno se plačuje pri omenjenem mostu mostnina, toda namišljeni morilec je najbrž pozabil na to dejstvo.

Prekoračil je most, ne da bi plačal mostnino. Čuvaj pri mostu je moral teči za njim in zahtevati denar.

Bil je skoro jezen, ker se ga je nadlegovalo. Vrgel je čuvaju dvajsetico in odhitel naprej, ne da bi čakal na drobiž v svoti 45 centimov.

In to ni bilo še vse. Postajenačelnik v Rueilu se je spomnil dve minuti prej predno je vozil mimo vlak, ki prihaja četrt čez deseto uro, da je prišel neki razburjeni potnik, ki je tako strašno dihal, da je komaj mogel zahtevati vozni listek — za voz družega razreda — za Pariz.

Zunanost tega moškega se je popolnoma strinjala z opisom, katerega je Tabaret dobil od železniških uslužbencev v Chatou in od čuvaja mostu.

Končno je stari detektiv izsledil še nekega moškega, ki se je vozil v istem vozu z neznanecem.

To je bil pek iz Asmiersa. Taki so bili torej uspehi Pere Tabareta, ko se je prikazal v pondeljek zjutraj v justični palači, da čuje, če se je mogoče kaj izvedelo o preteklem življenju vdove Lerouge.

Dognal je, da se ni ničesar zvedelo, toda na galeriji se je srečal z Gevrolom in pomorsčekom.

Načelnik detektivov je bil poln zmagoslavja, kar je tudi očitno kazal. Ko zagleda Tabareta, vzklikne:

"Oho, moj slavni lovilec ptičjih gnezd, kakšne novice imaš? Ali si odkril nadaljnja gnezda od zadnjic? Ti, ti, stari lopov, ti najbrž cikaš na moje mesto?"

Toda stari mož se je močno spremenil.

Zavest, da je naredil napako ga je naredila ponižnega in mehkega. To prijazno srečanje, ki bi ga pred nekaj dnevi močno razveselilo, ga je sedaj pustilo popolnoma mirnega. Namesto, da bi odgovoril, je sklonil z glavo kot grešnik, kar je Gevrola močno začudilo.

"Posmehuj se mi, moj dobri Gevrol," odvrne Tabaret, "napadaj me brez usmiljenja. Imaš prav, zaslužil sem."

"Ah," pravi detektivski načelnik, "torej si najbrž spravil na dan novo mojstersko delo?"

Toda Tabaret žalostno strese z glavo.

"Prišel sem nedolžnega moža," reče. "In sedaj mi ga pravica noče vrniti."

Gevrol je kar žarel od veselja in si tako močno mel roke, da si je skoro kožo odrnil.

"To je pa izvrstno," reče skoro s pojočim glasom. "To je kapitalno. Na sodnijo pripeljete zločince, ki pa niso zločinci. Toda oprostite zločince, da, to je prava umetnost. Pere Tabaret, ti si pravi čudak. Klanjam se ti!"

Detektiv se ironično odkrije.

"Ne ubij me popolnoma," odvrne stari mož. "Znano ti je, da sem kljub svojim sivim lasem še vedno mlad v svojem poklicu. Ker sem imel priliko trikrat ali štirikrat po naključju uspeh, sem postal nekako nespametno ponosen. Prepozno sem dognal, da jaz nisem vse to, kar sem si domišljjal. Bil sem samo pomočnik, in uspeh mi je zmešal glavo. Ti, Gevrol, si bil vselej moj mojster. Namesto, da bi se smejal mi raje pomagaj s tvojim nasvetom in skušnjo. Sam ne morem ničesar uspešnega narediti, ako nimam tvojega sodelovanja."

Gevrol je bil neizrečeno vesel.

Obenem pa se mu je omehalo srce, ko je videl, kako za-

lostno se je stari mož podal v svojo usodo.

"Mislim," reče z mehkejšim glasom, "da imaš Jonchere za devo v mislih?"

"Gorje, da, res, moj dragi Gevrol; hotel sem jo izvršiti brez tvoje pomoči, toda na zadnje sem ostal na dežju."

Stara zvičajna Tabareta je dosegla, da je zgledal tako skešan kot cerkovnik, ki ob petkih skrivi kuha meso. Toda v svojem srcu se je ves čas smejal.

"Bahaska prisnoda," je mislil Tabaret, "tako se ti bom prilizoval, da boš nazadnje naredil baš to, kar hočem od tebe."

Gevrol se popraska po nosu in reče: "A-hem!"

Zdelo se je, da se obotavlja, toda to je delal le, ker je hotel še naprej uživati potrtost starega detektiva.

"No," reče končno, "bodi vesel, Pere Tabaret. V srcu sem jaz dober človek in ti želim torej pomagati. Ali ni to prijateljsko od mene? Toda da nesem preveč zaposlen. Spodaj me pričakujejo. Obišči me jutri zjutraj, pa se bova pogovorila. Toda predno se ločiva, ti hočem posvetiti po potu. Ali veš kdo je ta priča, katero sem pripeljal s seboj?"

"Ne, toda povej mi, moj do-
lri Gevrol."

"Nu, ta možakar tam-le na klopi, ki čaka na gospoda Daburona, je mož žrtve v Jonchere tragediji."

"Nemogoče!" vzklikne Tabaret osupnjen. In čez nekaj časa se pristavi: "Prav gotovo se šališ z menoj."

"Ne, pri moji časti. Le pojdi in vprašaj ga za ime. Povedal ti bo, da se piše Pierre Lerouge."

"Torej ona ni bila vdova?" "Očividno ne," sarkastično odvrne Gevrol. "Kajti tu imamo njeno slabšo polovico."

"Pfuj!" mrmra stari možakar. "In ali ima kaj dobre informacije?"

V par stvkih razloži Gevrol svojemu kolegi vse ono, kar je nameraval Lerouge povedati preiskovalnemu sodniku.

"Kaj misliš k temu?" vpraša Tabareta.

"Kaj jaz mislim," jeclja Tabaret, ki je bil videti silno začuden, "kaj mislim, vprašuješ? Nič! Toda mislim — ne, nič ne mislim."

"Kamen je padel, eh?" reče Gevrol ves žareč od smeha.

"Raje reci udarec z gorjajo," odvrne Tabaret.

Toda naenkrat se udari po čelu in vzklikne:

"Da, kaj pa moj pek!" vzklikne. "Torej jutri, Gevrol."

"Zmešalo se mu je!" misli načelnik detektivov.

Toda stari Tabaret je imel zdravo pamet, toda v resnici je pozabil na peka v Asmiers, s katerim se je dogovoril, da ga bo čakal na domu. Mogoče je še vedno tam in čaka na njega.

Na stopnicah sreča Daburona, kateremu pa skoro odgovoril ni. Kmalu je bil na cesti in bežal naprej kot suha mačka ob plotu.

"Ha, sedaj pa spravimo to v red," govori sam s seboj. "Noel bo sicer hudo, toda trpel ne bo. Ha! Ako mu je prav, ga adoptiram. Tabaret se ne glasi tako svečano kot de Commarin, toda pošteno ime je. Gevrolova zgodba se ne tiče v nobenem oziru položaja Alberta niti mojega prepričanja. On je zakonski sin, torej toliko bolj za njega. Toda to v nobenem oziru ne dokaže njegove nedolžnosti, če se ne motim. On očividno ne ve ničesar o teh izrednih okoliščinah, ali pa toliko kot njegov oče. Verjeti mora enako kot grof, da se je zamenjava izvršila. Najbrž tega gospa Gerdy ni vedela. Bog ve kakšno zgodbo, so ji naprtli, da so povedali, zakaj ima otrok brazgotino na rokah! Toda v tem slučaju je morala vedeti, da je bil Noel njen pravi sin, kajti zaznamovala ga je in je znamenje gotovo po-

gledala, ko ji je bil sin vrnjen. devo razložiti."

In ko je Noel odkril grofova pisma, je najbrž hitela mu za-

(Dalje prihodnjič)

V JUGOSLAVIJO

SAMO 7 DNI

če potujete na ekspresnih parnikih:

BREMEN • EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven
zajemlj udobno potovanje do Ljubljane

Ali potujete s priljubljenimi ekspres. parniki:

COLUMBUS

HANSA • DEUTSCHLAND
HAMBURG • NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga

Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljence
in obiskovalce.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

1430 Euclid Avenue Cleveland, Ohio

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podpora organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška JednotaUstanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi
Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE 26. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4.000.000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članic v odraslem
in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega
42.letnega obstanka nad \$5.900.000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni
organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer
se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bo-
lezni in onemoglosti.K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16.
do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se
lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v
razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo
nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen.
Časi zavarovalnina s vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka
zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v
razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na
teden. Assessment primerno nizko.K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmoderneje vrste zavarova-
vanja.Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim
rezervo izplačano v gotovini.Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih ases-
mentov.Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz-
haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega
dobi vsak član in članica.Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri
K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali
članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrudi se in
pristopi takoj.V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti
društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva,
spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustano-
vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za na-
daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP
ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

V BLAG SPOMIN

ENAJSTE OBLETNICE SMRTI
BLAGOPOKOJNEGA OČETA

Joseph Klemenčič

ki je preminul dne 26. aprila 1927.

Dragi in ljubljani oče. Ob dnevu
briske obletnice stojimo na Tvojem
grobu v sosedščini groba naše ljub-
ljene mame in Tvoje soproge ter
globoko žalostni kličemo k Vsega-
mogočnemu: Daj Vama ljubi Bog
večni mir in pokoj v tuji zemlji!

Zalujoci:

Otroci.

Cleveland, Ohio, 26. aprila 1938.

Previdni in gospodarski
ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini

in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu
oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči sloven-
skega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do
\$5000 po Federal
Savings & Loan
Insurance Corpo-
ration, Washing-
ton, D. C.

Sprejemamo osebne in druž-
vene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEND. 5670